

హనీమూన్ ఎక్స్‌ప్రెస్

మంగళ సూత్రధారణ జరిగిపోయింది. నలుదిశల నుంచి అక్షింతల జడివాన కురిసింది. కమ్మె పిల్లలు అప్రయత్నంగా మెడలనోసారి తడుముకుని కళ్ళనిండా తమకం నిండగా-ముందుకు దూసుకుపోయి పెళ్ళికూతురు, పెళ్ళికొడుకుల చుట్టూ కొట కట్టేస్తున్నారు. వీడియో ఫోటోగ్రాఫర్లు గోల పెట్టేస్తున్నారు. 'మరొక్కసారి కాళికదేవే సీమ రిపేట్ చెయ్యాలి పార్.. వరిగ్గా రాలేదు'

'ఇది ఏమైనా సినిమా ఆనుకుంటున్నావటయ్యా? వన్నుమోరులుండవిక్కడ' అంటున్నాడు పురోహితుడు.

'మళ్ళీ ముళ్ళు వేయనక్కరలేదయ్యా... ఉత్తుత్త ముళ్ళు వేస్తున్నట్టు.. ఆ... అదీ నటించాలి' అంటున్నారెవరో ఈసారి సిగ్గుపడలేదు వనంత. ఫక్కుమని నవ్వేసింది. ఈ ఆనంద హేలకి కొంచెం దూరంగా, పెళ్ళికూతురు తల్లి మొహం అంతా కాంతులతో వెలిగిపోతుండగా, 'అమ్మాయ్యా! అయిపోయిందండీ. అమ్మాయి పెళ్ళి' అంటూ గుండెలమీద బరువు దిగిపోయినట్టు వూచిరి పీల్చుకుంది.

పెళ్ళికూతురు అన్నయ్య శంకరం అటుగా వచ్చాడు తల్లి మొహంలో వెలిగే మణిదీపాల దృశ్యాన్ని కనుల పండువగా చూస్తూ...

'నాయినా! శంకరం! నీ చెల్లెలు యిక వరాయిదైపోయిందిరా. దీనికోసం నువ్వెన్ని హీనమానాలు పడ్డావురా?.. రెండు రాత్రులు నిద్రాహారాలు మాని.. అప్పటివీ మించి నీ అభిమానాన్ని దిగద్రించి.. సహనాన్ని పణంగా పెట్టి, దానిని అత్తవారంటికి వంచెస్తున్నావురా.. వెయ్యి జన్మలకైనా... వనంతకి నీవే అన్నయ్యగా పుట్టాలిరా...' అంటూ ఆనంద భాష్యాలు రాలుస్తున్న అమ్మతమూర్తిని వారించి, శంకరం 'అటు చూడమ్మా! డాడీ కనులలో నీళ్ళలా చిప్పిల్లుతున్నాయో అన్నాడు.

తండ్రిని కేకేశాడు...' నాన్నగారూ! ఇటురండి మాతవ దంపతుల్ని ఆశీర్వదించండి'. తన పాదాలకి నమ్మస్కరిస్తున్న మాతవ దంపతులను 'దీర్ఘమమంగళీ భవ! దీర్ఘాయుష్యావ్ భవ!' అంటూ ఆశీర్వదించి, ఆస్వయంగా లేపి, కండువతో కనులొత్తుకున్నాడు మందరయ్య.

'అన్నయ్యకి దండం పెట్టమ్మా వనంతా! బాబూ శంకరం. యిటు రా నాన్నా. బావవీ, చెల్లివీ దీవింసు' అంటూ, దరి చేరిన కొడుకు భుజం మీద చెయ్యి వేసి - 'యివి కన్నీళ్లు కావురా..

ఆనందాతిరేకం... అంతేనంటూ శంకరం మొహంలోకి చూసి క్షణం స్థాణువై పోయి 'నీకెందుకు నాన్నా! ఆ ఎర్రని కళ్లలో వెచ్చని కన్నీళ్ళు...' తృప్తిగా అంటూ అటువస్తున్న వియ్యంకుణ్ణి చూసి...' అటు కదిలాడు సుందరయ్య.

'ఇవి అప్పగింతల కన్నీళ్ళు నాన్నగారు' అంటూ మూలిగింది శంకరం మనసు... దండాల పండుగ అయిపోతున్నది అవతల.

'పై ఏడాదికి కాక ఆ పై ఏడాదికి కొడుకుని అటు పిమ్మట ఎడం ఇచ్చి కుతుర్చీ కనీ...' అంటూ ఒకరు దీవిస్తున్నారు. 'తండ్రి అవుతాడు లేవయ్యా' ఈ కాలం పిల్లలకి నీవు చెప్పాలా? ఫ్యామిలీ ప్లానింగు ఎక్స్‌పర్ట్లకు వీళ్ళు' అంటూ మరో పెద్దమనిషి

అశీర్వచనాలైనాయి... అప్పగింతలైనాయి.

వసంత శంకరం అన్నయ్యని పట్టుకుని బావురుమన్నది!

ఎప్పుడూ తనతో పోట్లాడి అల్లరిపెట్టే చెల్లెలు ఇలా బేలపడుతుందని వూహించలేక పోయాడు శంకరం.

పెళ్ళికొడుకు ఆనంద్-శంకరం అందించిన చెయ్యందుకున్నాడు.

'బావా!... ఇదుగో మా ప్రాణం. దీనిని మీ చేతుల్లో పెట్టాం. కొన్ని క్షణాల క్రితం దాకా ఇది మాయింటి గారాలపట్టి... యిక మీ ఇంటి కోడలు. మీ వంశానికి క్షేత్రం! మీ సంసార రథానికి రెండో చక్రం. తెలిసో, తెలియకో-ఈ పిచ్చిపిల్ల యేదైనా పొరపాటు చేస్తే, దీనిని కడుపులో పెట్టుకుని సహించాలి బావా.. కావాలంటే! నన్ను పిలిచి దండించండి... నేను రెక్కలుకట్టుకుని వాల్తాను'

"అట్లా అనకూడదు బావగారూ! మీరు నన్ను ఎంబాస్ చేస్తున్నారు. నేనే, మీకు సారీ చెప్పాలి. 'మగపెళ్ళివాళ్ళం' అంటూ మాకు ఆరు తరాల దూరపు బంధువులు సైతం మిమ్మల్నిసాధుభాధలు పెట్టారు. యూ ఆర్ గ్రేట్.. అన్నీ టాలరేట్ చేశారు. మీ చెల్లెల్ని పువ్వుల్లో పెట్టి చూసుకుంటాను. ప్రామిస్!నరేనా?.."

ఆనంద్ చూపులు మాత్రం వసంత మీదే వున్నాయి. కాటక కరిగి బుగ్గమీదికి కారింది. 'తుడుచుకోదే?' వీడియోలో పడ్డ తర్వాత దానిని తీసెయ్యలేం కదా!' అనుకున్నాడు.

అంతలో పురోహితుడు .. ఆ వెనుక మరో నలుగురుముతక పెద్దలు పరుగెత్తుకు వచ్చారు. రైలు కదిలిపోయాక అందుకునే ప్రయత్నం చేస్తున్న ప్రయాణీకుల్లాగా కంగారుగా 'కృష్ణార్జునీయం సాగిస్తుంటే, ఇట్లా మీ ఇద్దరూ యిక్కడ కుదరదు... అదంతా ఆనక. 'నాగవిల్లికి ముందు చాలా తంతుంది... రావాలి.. రావాలి' అంటూ పెళ్ళికూతుర్ని, పెళ్ళి కొడుకుని తరుముకు పోయారు.

2

పెళ్ళిళ్ల సీజనులో తీరుమల ఎక్స్‌ప్రెస్-మ్యారేజి స్పెషల్ లాగా వుంటుంది! కిటికీల లాడిపోతూ వుంటుంది. నూతన జంటలకి హనీమూన్ యాత్రలో మొదటి మజిలీ తిరుమలయే. తిరుపతి

ఎక్స్‌ప్రెస్ ని హనీమూన్ ఎక్స్‌ప్రెస్ అని పిలిచినా తప్పులేదు. విజయవాడ ఫ్లాట్‌ఫామ్ రద్దీలో-నూతన వివాహ జంటలు రేగుపండ్ల గంపలో కలిసిన యాపిల్ పండ్లులాగా, యిట్టే కనబడిపోతున్నారు. దొంగ చూపుల పెళ్ళికూతుళ్ళ కింకా - బ్యూటీషియన్స్ దగ్గర చేయించిన దట్టమైన అలంకారాల ఛాయలు చెరిగిపోలేదు. వాళ్ళల్లో వాళ్ళ గర్భపడిపోతున్నారు... సిగ్గుపడి పోతున్నారు... ఏమిటో...

విజయవాడ ఫ్లాట్‌ఫామ్ నిత్యకోలాహలంగా వుంటుంది. ఆ రోజింకా సందడిగా వుంది. రైల్వే అనౌన్స్‌మెంట్ 'యాత్రీగణ్ కృపయా ధ్యాన్ దీజియే... విశాఖపట్టణంసే తిరుపతి జానేవాలీ నంబర్ సాత్ చార్ చార్ తిరుమల ఎక్స్‌ప్రెస్, కరీబన్ ఏక్‌ఘంటా విలంబ్‌సే అనేవాలీ హై యహ్ అసు విధా కేలియే క్షమా మాంగ్‌తే హై...'.

వసంతా, ఆనంద్‌లను ప్రేమయాత్రకి రైలెక్కించి 'టాటా' చెప్పుడానికి శంకరం వచ్చాడు. రంగురంగుల సరంజామాతో, వాళ్ళిద్దరూ గజ్జెల గుర్రాలాగవున్నారు! శంకరం పెళ్ళిపనుల భారంతో అలసిపోయి - ఎండలో గడ్డిబండీ, లాక్కొచ్చిన ఒంటెద్దులాగా బడలికగా, నలిగిపోయి వున్నాడు! ఆనంద్, వసంతలిద్దరూ చూపులతోనే - ఒకరినొకరు 'మీరాండా' కూల్ డ్రింక్ ప్రకటనలో 'గుండుగాళ్ళ' లాగా తాగేస్తున్నారు.

శంకరం అన్నాడు - 'నిదానమే ప్రదానం అన్నట్టు-మన రైలు బండ్లు ఆలస్యంగా వస్తాయి బావగారు'

ఈ లోకంలోకి వచ్చిపడ్డారు నూతన దంపతులు 'ఫ్లాస్కోలో కాఫీ వుంది... యిస్తానుండన్నయ్యా' అన్నది వసంత.

'ఔనోను... యువర్ బ్రదర్ లుక్స్ వెరిమచ్ టయర్డ్' అన్నాడు ఆనంద్.

అంతలోనే మరో అనౌన్స్‌మెంట్. 'తిరుమల ఎక్స్‌ప్రెస్ ఆరోనెంబరు ఫ్లాట్‌ఫాం మీదికి మరికొద్ది క్షణాల్లో వచ్చును.' అన్నది ఫేదపుట్ అవుతుండగానే శంకరం అన్నాడు 'బావగారూ! ప్రేమయాత్రికులకు సహన పరీక్ష పెడుతున్నారనుకోండి రైల్వేవారు...' అంటూ సామాన్లు అందుకున్నాడు.

'మా వూళ్ళో అనౌన్స్ చేసిన ఫ్లాటఫాం చివరిక్షణంలో మారిపోకపోతే-ఆరోజు వాన పడాల్సిందే.. రాండి.. మోకాలి పర్వతం ఎట్లాగూ ఎక్కరు మీరు కనుక, యిక్కడి బ్రిడ్జిమెట్లు ఎక్కిస్తాను' అంటూదారి తీశాడు.

'పోర్టర్.. పోర్టర్' అంటున్నాడు ఆనంద్. వసంత అన్న దగ్గర్నుంచి వొక పెట్టెను అందుకునే ప్రయత్నం చేసింది. 'పోర్టర్ కోసం చూడకండి సార్! సెల్ఫ్ హెల్ప్ ఈజ్ బెస్ట్ ఇటువంటి సమయంలో నేనున్నాగా.. మీరు పదండి' అంటున్న శంకరం చేతిలోనుంచి తన పెట్టె లాక్కున్నాడు ఆనంద్.

"వసంతకి వ్యానిటీ, వాటర్ - రెండూ ఇచ్చేద్దాం" అంటూ కొత్తపెళ్ళాంవేపు గర్భంగా చూసుకుని తృప్తిగా నవ్వేడు ఆనంద్.

నిటారు మెట్ల వంతెనలకి బెజవాడ ఫ్లాట్‌ఫామ్ పెట్టింది పేరు. అయినా తప్పుడుగా! ఆపసోపాలు పడుతూ... ఆరో నెంబరుకు చేరుకుంటున్నారూ జనాలు.

వసంత అరిచింది 'అన్నయ్యా జాగ్రత్త! వెనకాతల ట్రాలీ...'

ఆనంద్‌కూడా 'బ్యాక్ ఆన్ యు బావగారు' అంటూ శంకరాన్ని పక్కకు లాగేశాడు.

'అదీ ట్రాలీనా? బుల్‌డోజరా?' అంటూ నవ్వాడుశంకరం. 'ఆఫ్‌కోర్స్' అందులో వున్నవన్నీ 'రొయ్యల పులులు అంటూ నవ్వుతున్న శంకరం మాటలకి వసంత వైపు తిరిగి అర్థం చెప్పాడు ఆనంద్ భార్యకి 'బైగర్‌ప్రాన్స్' అన్నమాట.

బాగా ఈత తెలిసినవాడు ఎదురీదుతున్నట్టుగా శంకరం-తిరుమల ఎక్స్‌ప్రెస్ స్టీవర్ కోచ్‌ని పట్టుకుని అందులోకి చెల్లెల్ని, చెల్లెల్ని మొగుడిని, సామాన్లను కూడా చేరవేసి-రైట్...రైట్... యిక పోయిరండి... మీ హనీమూన్ మొదలైంది' అంటూ రైలు దిగిపోయాడు.

బాగా కుక్కకుక్క కట్టిన బట్టలమూటల్లాగా వున్నాయి కంపార్ట్‌మెంట్లన్నీ.

'ఏమిటండీ... యింత రష్‌గా వుందీరోజు....?'

'మన కోసమే'నన్నాడు ఆనంద్. కానీ ఎక్కడ వసంతను కూర్చోబెట్టాలో అర్థంకాలేదు. బయటినుంచి శంకరం-వసంతాలూ! వాటర్ బాటిల్ ఇట్లా యివ్వు...' అని కేకేశాడు. అంతలో లోపలికి తొంగిచూసి 'అరే! జంటలు తారుమారైపోయినట్టుంది. మీ సీట్లలో మీలాంటి 'పెయిరే' ఒకటి సెటిల్ అయిపోయిందే!' అన్నాడు.

'ఔను బావగారూ! చూశాను... టీసీ వచ్చేదా కానే. ఆనక సర్దుకుంటాం ప్లీజ్' అన్నారని అంటూ ఆనంద్ ఆ ఇద్దరి వైపు నేరస్తుల్నిచూసినట్టు చూశాడు.

ఆ యువకుడు పుల్ సూట్‌మీదున్నాడు. 'రాండి.. సర్దుకు కూర్చుందాం. టీసీ వచ్చి బెర్తులు ఇస్తానన్నాడు' అంటూ తన భార్య అవతలి పక్కకి వసంతని, తన వొళ్ళోకి ఆనంద్‌ని ఆహ్వానించాడు. వసంతం అప్పటికే కిటికీలోంచి తలకాయ అవతలికి దూర్చి వాళ్ళ అన్నయ్య అందించిన వాటర్ బాటిల్ అందుకోబోతూ 'పోన్లే అన్నయ్యా! సర్దుకుంటాలే' అన్నది.

టీసీ హుండీలో కానుకలు పడేసే వుంటారు అన్నాడు ఆనంద్ కూడా. భార్య స్పృహనందం కోసం పరితపిస్తున్నట్టుగా బయట పడకుండా ఆ పిల్లమీదకు వొంగి బావగారికి కృతజ్ఞతలు చెప్పాడు.

అంతలోనే అవకాశం తీసుకుని 'ఆ అమ్మాయి కట్టిన చీర కలర్, బార్డర్ కూడా భలే వున్నాయి అన్నయ్యా' అంది వసంత.

రైలు బండీ ఒక్క మూలుగు మూలిగి కదిలింది.

"అమ్మా! వసంతా! యిక లోపలికి పోయి కూర్చోండి' బావా! ఆల్‌ది బెస్ట్. హ్యూపీగా 'తేనెజాబిలి' ని ఎంజాయి చేయండి. ఏడు కొండల వాడిని అడిగేనని చెప్పండి..." అంటూ చెయ్యి వూపుతున్న శంకరాన్ని కనుమరుగయ్యేదాకా చూసి, ఆ దంపతులు కంపార్ట్‌మెంట్ లోపలి ప్రపంచాన్ని చూడడానికి వెనుదిరిగారు. రైలు వేగం కన్నా, స్పీడుగా వుంది - ఉద్దేలంగా వుంది ఆ యిద్దరి మనసుల్లో. 'తిరుపతి -మద్రాస్-బెంగుళూరు-బ్యాక్‌టు పెవిలియన్' అంటున్నాడు ఆనంద్.

'ఇప్పు!' అని జెడ ముందుకు పడేసుకుంది వసంత. కళ్ళుమూసుకుని పాలు తాగుతున్న పిల్లి

కెలా తెలుస్తుంది?... ఆ కుర్రాడు జడపట్టుకుని గుంజాడన్న దృశ్యం - ఆ పెట్టెలోపల పెద్దాళ్ళు అంతా చూశారు. అందుకు వారి ముసిముసి నవ్వులే సాక్ష్యం.

'అయామ్ వినయ్.. ఈమె విధేయ.. అంటూ పరిచయం చేసుకున్నాడు సూటువాలా, విధేయ మెడలో మెరిసే కొత్తబంగారం చూస్తేనే తెలుస్తోంది వాళ్ళా కొత్తజంటేనని.

రైలు భారంగా కూసింది. 'ఫడఫడఫడేల్' మని శబ్దం చేసింది! పట్టాలు మారిందన్నమాట. ఆ బండిలో బంగారం మోసే నూతన వధువులే ఎక్కువ కనుక కాస్త యింజనీకి భారమే మరి!

రైలు పట్టాలు మారినపుడు కొత్తగా పెళ్ళయిన భర్తలతో 'ప్రేమాయాత్రల'కు సాగుతున్న అమ్మాయి లందరికీ తమ జీవితాలు కూడా కొత్తపట్టాలెక్కాయన్న ఆందోళన లాంటిది గుండెల్లో మెదిలింది.

వసంతా, విధేయా పక్కపక్కన కూర్చున్నారు. వినయ్ ఆనంద్ తో 'పైవ్ మినిట్స్ సార్? కండక్టర్ వచ్చేస్తాడు. హుండీలో కాన్పులు పడేశా లెండి' అంటూ నవ్వాడు.

'దట్యాలరైట్' అని ఆనంద్ కూడా లేచి నిలబడ్డాడు.

వసంతా, విధేయ వున్న వరసలోనే కూర్చున్న ఓ సిల్కులాల్నీ, కండువా పెద్దమనిషి వెనకటి కాలపు రైలు ఇంజనీలా గుప్పుగుప్పు మని పొగ వదిలేస్తూ సిగరెట్ తాగేస్తున్నాడు.

వసంత తట్టుకోలేక పోయింది.

కొత్తమొగుడు కనుక ఆనంద్ కి కొండంత ధైర్యం వచ్చింది. 'సార్! సార్! ఇదన్యాయం! మీరా సిగరెట్ నుపారెయ్యాలి.. లేడీస్ పొగకి తట్టుకోలేకపోతున్నారు... ప్లీజ్...' అన్నాడు.

గట్టిగా వో దమ్ములాగేసి 'సరే! పారెత్తన్నాంగా. యిది పారేడమంటే రూపాయలు అవతలకి యిసిరేడమే' అంటూ ఆ కండువా పెద్దమనిషి దుఃఖంగా మొహం పెట్టి సిగరెట్ అవతల గిరాబేశాడు

వసంత మొహంలో చిన్నపినరు గర్వం ప్రతిఫలించింది. అంతలో ఎంగిలాకులు రెండు తెగిన గాలిపటాల్లాగా... 'ఛీ! ఛీ! యివేవో పాడు ఆకులు మీద పడ్డాయి' వసంతా, విధేయ కూడా కంగారు పడ్డారు, విసుక్కున్నారు.

'ఏమండోయ్! పై బెర్త్ జెంటిల్మాన్! క్రింద మనుషులున్నారు. డస్టబిన్ కాదు' అరిచాడు ఆనంద్.

'బయటికే యిసిరేనయ్యా! దాండుంపతెగిరి... ఎదురుగాలిక్కావల్పా... లోనకొచ్చేసివై...'

'చూస్కావాలి కదండి మరి!!

'ఏమీ అనుకోబాకమ్మా! దిగినప్పుడు తీసేద్దారితే.. అవి ఉత్త ఆకులే. మొత్తం క్లీన్ చేసేశా. కడిగేసినట్టు నాకేతాం. అది మా అలవాటు అంటూ పై బెర్త్ మీదనే అటు తిరిగి సిగరెట్ లైటర్ తీసుకున్నాడు పైబెర్త్ ఆసామీ.

'ఐరోపా దేశాల్లోవైతేనా? అరటిపండు తొక్కా... సిగరెట్ పీక కూడా తీసుకెళ్ళి డస్టబిన్ లో వేసిరావాలి. బయటక్కూడా విసిరేయకూడదు' అన్నాడు వినయ్.

‘మరట్లాగనవాకు అబ్బాయ్ దేశభక్తి ముఖ్యంగా వుండాల.. నేను మాత్రం పారెయ్యలేదా? కాస్టీటీట్రిబుల్ పైన్ సిగరెట్.. ఏండ్.. యివాలంతా...’ నిల్కులాల్నీ కండువా ఆసామికి యిందాకా పారేసిన సిగరెట్ మీద మమకారం చావలేదు.. బాధపడ్డాడు.

ఆనంద్ మంచిగా మొహం పెట్టాడు. అది ప్రయాణాల్లో చాలా అవసరం ‘మిమ్మల్ని కాదు సార్.... ఆ పైనున్న పెద్దాయన చూడండి! టిఫిన్ ఆకులు కింద పారేశాడు.... అంటూ సముదాయించాడు.

ఈ మాటలకి కూడా కండువా ఆసామినే ‘రియాక్ట్’య్యాడు. పైనున్న మనిషి ధూమపానామ్మత సేవనలో మునిగిపోయినట్టున్నాడు మాటాడలేదు.

“చెప్పాడు కదటండీ? ‘నేరం నాది కాదు రైలు స్పీడుదని. కాస్త సహనం వుండాలయ్యా.. యువకులు మీరు...సాపైటీలో కలిసిపోవాల’

“ఏం సాపైటీన్... ఎంగిలాకుల్లో కలిసిపోతున్నాం. మీరు పాలిటిషియన్ లాగ వున్నారే?’ ఆనంద్ జోకు వేశాడు.

“పై ఆయన పాలిటిక్స్ లో పండిపోయాడు. నాదేం వుందిలే.... కాని ఇద్దరం కూడా పట్టణంలో కొన్నిలర్లం పేపర్లలో పడతానే వుంటాం” అన్నాడు నిల్కులాల్నీ

‘ఇగనేం? మీకు, మేం పరిశుభ్రత గురించి చెప్పగలమా? పేర్లేమిటో తెలియకుండా- పేపర్లలోపడ్డాయంటే ఎట్లా తెలుస్తుంది సార్’ నవ్వాడు అదోలాగా ఆనంద్.

‘శోభనాద్రి నా పేరు. పై శాల్తీని ఖద్దరు శ్యాంబాబు అంటారు. అసలు జనాల్లో కలవాలనే ప్రిన్సిపలుంది మాకు. లేకుంటే ఫస్ట్ క్లాస్ సెక్కి పోయేవాళ్ళం...”

ఈలోగా కండెక్టర్ వచ్చి, రెండో జంటకి బెర్త్ లేవోచూపించాడు - వినయ్, విధేయలు ‘థాంక్స్ డీ! వస్తాం’ అంటూ వసంత, ఆనంద్ లు గమనించే లోపలే వెళ్ళిపోవడం జరిగిపోయింది.

‘అమ్మాయ్యా! నా సీటు’, నా సీటు నాకొచ్చేసిందోచ్’ అంటూ ఆనంద్ వసంత పక్కన చతికిలపడ్డాడు.

ఓరగంట చూశాడు నిల్కులాల్నీ. ‘కొత్తగా పెళ్లయింది. అందుకే ఆత్రం’ అంటూ గొణుక్కున్నాడు. “తేనే జాబిలి కెళ్ళున్నారట్టుండే” అంటూ నవ్వాడు గట్టిగా.

మొదట అర్థం కాలేదు వసంతకి - తరువాత గ్రహించినట్టు నవ్వేసింది. ఎదురుగా కూర్చున్న పెద్దమనిషి ‘ఇవ్వాలిది హనీమూన్ ఎక్స్ప్రెస్ లాగే వుంది’ అంటూ మాట కలిపాడు. ‘వచ్చేటపుడు దీనిని గోవిందా ఎక్స్ప్రెస్ అంటారు. గొప్ప తేలికగా వుంటుంది’ అంటూ ఆనంద్ కూడ నవ్వాడు.

నిల్కులాల్నీ అన్నాడు. ‘కొత్త బార్య గందా అని షోజా...? నిజంగానే ‘యిది’ లేదా? అంటూ ట్రిబుల్ పైన్ సిగరెట్ పెట్టేమీద మునివ్రేలుతో కొట్టాడు. ఆశపడతాడేమోనని...

“పోజులు మాకెందుకు లెండి... మేం రాజకీయాల వాళ్ళంకాదుగా...’ అంటూ ఆనంద్ గొప్ప ‘రిపాటీ’ యిచ్చాననుకుంటూ వుండగానే వసంత ‘వ్వు... వ్వు... ఇదేమిటండీ? పైనుంచి బూడిద రాలతోంది! చీ.... చీ... కొత్తపట్టుచీర కట్టుకోవడం నాదే బుద్ధితక్కువ’ అంటూ చీరమీద పడ్డ బూడిద

దులుపుకుంది.

'విబూదా?... పైన ప్రాఫెసర్ కోపూరు గాని లేడు కదా?' అంటూ పైకి చూశాడు ఆనంద్.

పైన యిందాకటి 'ఎంగిలాకులు కౌన్సిలర్ గారే' సిగరెట్ తన్మయంగా కాల్చుకుంటున్నాడు.

ఆనంద్ లేచాడు. 'మీకు సోషల్ రెస్పాన్సిబిలిటీ వుండాలండీ.. మీ 'ఏష్' మామీద రాలి మమల్ని పవిత్రం చేస్తోంది...' అంటూ కొంచెం ధైర్యంగానే తగులుకున్నాడు.

'వోసినీ సిగతరగా... మళ్ళీ ఏం దొచ్చింది సామీ! నుసి ఎగిరింది గావాలూ. సోషల్ రెస్పాన్సిబిలిటీ అంటే ఏం దో మాకు తెలవదులే' అన్నాడు సిగరెట్ రెండో చేతిలోకి మార్చుకుని!

'సామాజిక స్పృహ అంటూ మీ వాళ్ళే అంటుంటారు. 'పేపర్లో పడుతూ వుంటుంది లెండి' అన్నాడు ఆనంద్.

మీదాయన కాస్త లేచి - 'అది మాకు కాగపోతే మరెవళ్ళకుంటుంది? ముంగల క్రింద కూచుని సిగరెట్ ఎలిగించితే.. అదుగో ఆ కళ్ళజోడాయన 'నాభార్యకు డోకులొస్తున్నాయని నన్ను పైకి నెట్టేశాడు' అంటూ తన వ్యంగ్యక్తికి తానే నవ్వేసి 'అసలీ బెర్త్ ఆయనదీ. అదే నువ్వన్నావే... సోషల్ రెస్పాన్సి అడుండబట్టే యిందాక వచ్చింది మరి!' అంటూ ఎదురు సీటాసామి వేపు, మాటందించమన్నట్టుగా చూశాడు.

గురుగురుమని చూశాడు తప్ప అతను మాటాడలేదు. కొంచెం నొచ్చుకున్నాడు సిగరెట్ వాలా.

'చా! ఏం అప్పర్ బెర్తులో.. యిక్కడ 'ఏష్ట్రే' లైసా తగలేశారు కాదూ... గట్టిగా వో పిటిషన్ రాసెయ్యాల... నేరుగా రాంవిలాస్ పాశ్వాన్ కాడికే పంపించేగల్గు యావనుకుంటున్నారో...' అంటూ సిగరెట్ పారెయ్యడానికే నిర్ణయించుకున్నాడు పై బెర్త్ వాలా!

'యిదుగోనమ్మాయో! పారేస్తన్నా... ఏదీ కాస్త తలకాయ ఎనక్కి లాక్కో అమ్మా!' అంటూ బెర్త్ మీదనుంచే క్రిందకి తల, చెయ్యి వ్రేలాడ దీసి సిగరెట్ విసిరేశాడు. కలుపు గోలుగా నవ్వేసి- 'కొత్తపెళ్ళికూతురూ, కొడుకులా వున్నారు. ప్రయాణాలు అలవాటు లేదు గావాలూ' అని అడిగాడు. వసంత వైపు వాత్సల్యం, తమకం రెండు మిళాయించిన చూపాకటి విసిరాడు.

వసంతకేం బెరుకులేదు. ఇంకా పెళ్ళిపీటల మీదనే వున్నట్టుంది. కనుక కాస్త అలా వుంది అంతే! జవాబిచ్చింది 'సిగరెట్లు, ప్రయాణాలు మాకు రెండు అలవాటు లేవు సారీ! కానీ మీరేం చేశారు? కాలూ వున్న సిగరెట్ పీకనట్లాగే అవతలికి విసిరేశారు!

'ఆరిపోతది లేమ్మా'

'ఏమారడం? అదుగో.... గడ్డివామిమీద పడ్డది అది.

'ఫరుశురామస్రీతి అయిపోయింటుందీపాటికీ'

'వార్నీ... కొత్త పెళ్ళికూతురు గందా... మాటలు రావనుకున్నాను. యిగ లాభం లేదు. నీ సోషల్ స్పృహ అన్నావే దానికోసమైనా నువ్వింక పైబెర్తు మీద కొచ్చెయ్యాలమ్మా. నే దిగి, మా బావగారితో ఒక్క రెండాటలేసుకుంటాను' అంటూ దబ్బున క్రిందికి దూకాడు సిగరెట్ ఆసామి.

స్థూలకాయం కదా... రైలు ఆ కుదుపుకు అదిరినట్టయింది.

'భా...భా' కూతపెట్టింది. ఆనంద్ కూడా నవ్వేసి వ్యంగ్యంగా 'ఫర్వాలేదు లెండి. మాకు చిన్నప్పుడు వో లెక్చరర్ గారుండేవారు. అతను కూడా ఛండాలమైనవైన్ స్మోకర్. టాలరెన్స్.. టాలరెన్స్ అంటూ వుండే వాడుమమ్మల్ని. అంటూ భార్యవైపు తిరిగి 'కొట్టో ఛాన్స్ ఎంగిలారు పడవు. వివాదిరాలదు. టాప్ కెళ్ళిపోతావా?' అంటూ సగానికి లేచి నిలబడ్డాడు.

అంతలో ఎదురుగుండా వున్న కళ్ళజోడాయన వులిక్కిపడి... 'స్వామి! పెళ్ళి కొడుకు గారు! సహనమూర్తి' అంటూ బలవంతపు నవ్వు ఒకటి నవ్వాడు 'దొంగలు దొంగలు కలిసి వూళ్ళు పంచుకున్నారు..! అలాగా ఆయన దిగాడు. బెర్త్ దానం చేశాడు. మీరు ఎక్కమంటున్నారు... సోపల్ ఇన్ జస్టిస్ అంటానునే...' అన్నాడు గంభీరంగా.

అర్థం కాలేదు నూతన దంపతులిద్దరికీ, అతగాడే, వివరించాడు.

'ఆ పై బెర్త్ మాయావిడది. ఆ కౌన్సిలర్ గారే అన్నాడుగా.. వాళ్ళవిడ డోక్యుంటున్నది గనుక పైకి పోయానని'... నవ్వాడు బలవంతంగా...

వసంత సర్దిచెప్పింది 'అయామ్ సారీ! మీరే పై బెర్త్ కి వెళ్ళండి... మావి మిడిల్ బెర్త్ లున్నాయిగా' అంది.

'తల్లీ! నీ పెద్దలకు దండం పెడతాం గానీ...నా మాట ఇనుకోండి'.

'తప్పుతుందా? అదేదో చెప్పితగలడ'మన్నట్లు చూశారంతా.

'మాడు కళ్ళజోడాయన గారూ! ఇప్పుడీ పెళ్ళి కొమార్తె పైకి వెళ్ళిపోయిందనుకో.. మనం క్రింద నలుగురువుతాం... ఈ పెళ్ళికొడుకుని కూడా కలుపుకుందారి.. ఏమంటారు? శ్యాంబాబు కాడ కొత్తపేక ముక్కలున్నాయి. సరదాగా వో రెండంటలే సేద్దాం... కంపుండదు.. నుసి రాలదు....'

'భలేగా వుంటుంది... కట్ జోకర్ ఏసుకున్నాం అనుకో- రైలు పడిపోయిన తెలవదను కోండి' అంటూ శ్యాంబాబు అందుకున్నాడు. 'ఇహీ' మని కారాకిళ్ళి పళ్ళు బైటపడేలా నవ్వాడు కూడా. కళ్ళజోడాయన మొహంలో ప్రసన్నత వెలిగింది. ఆనంద్ మాత్రం 'నాకు పేకాట రాదు' అంటూ ఫెడీమని జవాబిచ్చాడు.

ఈసారి కళ్ళజోడాయనది వంతు. 'అట్లాగనకండి యంగ్ మ్యాన్ గారూ! ఈ కాలం కుర్రాళ్ళకి రాండేమీ వుండదు. మాకు నేర్పిస్తారు' అన్నాడు. అని వసంతవైపు తిరిగి 'ఎంటమ్మా! కొత్త పెళ్ళికూతురా! మీ ఆంటీని కూడా' అంటూ వాళ్ళావిడ వైపు సమ్మతి కోసం చూసి 'పైకి లాక్కుంటావా... మీరు పైన హాయిగా... క్రింద మేం హాయిగా' ప్రాధేయ పూర్వకంగా వుండతని కంఠం.

'వో స్మోకింగ్.. ఓన్లీ ఫ్లేయింగ్ సైలంట్ కార్బ్' అంటూ నవ్వాడు సిల్కులాల్చీ శోభనాద్రి... 'సరేనా?'

'నన్ను అసార్థం చేసుకోను అంటే ఒక్కటంటాను' అంటూ శ్యాంబాబు లెక్చరరుండుకున్నాడు. 'ప్రెజాస్వామ్యంలో ఒక్కటంటాలా.. అదే టాలరెన్స్... మనది గాంధీగారి దేశం. కుల, మత, వర్గ

రాగద్వేసాలుండరాదు..." అందరూ నవ్వేశారు. అసలాయన మాటలకి సందర్భం లేదు అన్నట్టుగా నవ్వేశారు.

ఉత్త అమాయకులు మీరు అన్నట్టుగా చూశాడు శ్యాంబాబు. కొనసాగించాడు లెక్చర్.

'ఒకరి అలవాట్లను ఒకరు గౌరవించాల. యిదే మీటింగిచ్చా నిన్న సాయంకాలం అంతా కలిసి మెలిసి పోవాల... సరదాలు పంచుకోవాల... లేదా, నేను చుట్ట గాల్పుకోవాల'

వసంత కల్పించుకుంది. 'అంటే మావారు పేకాట నేర్చుకోవాలంటారు. అంతేనా? పోనీ ఆడండీ' అన్నదిపైబెర్తు కెళ్ళే ప్రయత్నంలో భర్త వైపు సగం సిగ్గుగా చూసింది.

ఆనంద్ అలకపాన్ను మీదున్నట్టు మొహం పెట్టాడు.

శోభనాద్రి అందుకున్నాడు. 'యింత చిన్న విషయం ఇది. రైలు ప్రయాణం అంటే ఏంది? సాసైటీ అన్నమాట! మరి యిక్కడే మీ నూతన దంపతులకి అభిప్రాయాల ఢిఫరెన్స్ వచ్చేస్తే ఎట్లా? ఇంకా బోలెడు జీవితం వుంది... గాంధీగారేటన్నారు? టోలరెన్స్... టోలరెన్స్ చాలా ముఖ్యం' అందుకేగా ట్రిపుల్ పైవ్ అయినా గిర్రున తిప్పి యిసిరేశాను.

వసంత, ఆమెతో బాడే డోకుల ఆంటీ కూడా పైబెర్త్ మీదికి ఎక్కేశారు.

వసంత నవ్వింది 'టాలరెన్స్ అంటే చాలా యిష్టం సార్. మాక్కూడా. అంచేత దీపం తీసెయ్యండి' అని కొంటెగా చూసింది భర్తవైపు.

కళ్ళజోడాయన అన్నాడు 'అమ్మో! కొత్త పెళ్ళికూతురు చాలా గడుసు పిల్లండోయ్!

'సూట్ కేసులు తీసి, మధ్యలో సర్దుతున్నాడు శోభనాద్రి... మధ్యలో టేబిల్ కావాలిగా.

'ఈ కాలం అమ్మాయిలే అంత మాష్టారూ! మా మేనకోడలొకామె వుంది. ఇట్లాగే వుంటుంది... పేకాటలో దాస్తావడూ జయించలేదు...! అంటూ అనునయంగా నవ్వాడు శ్యాంబాబు.

'మా యావిడకి లైటుంటే గాని నిద్దర పట్టదు. మాకు పవర్ కట్ రోజుల్లో కూడా డబుల్ బిల్లు అవుతుంది' అన్నాడు కళ్ళజోడాయన. పైనున్న ఆంటీ కూడా మాట కలిపింది.

'అబ్బాయిని కూడా పైబెర్త్ మీదకు తోలేయ్యండి' అంది. 'పై బెర్త్ మీద ముగ్గురా?' అన్నాడు ఆనంద్ అప్రయత్నంగా, ఆశ్చర్యాన్ని దాచుకోలేక.

'మధ్యలో నేనెందుకు? పానకంలో వుడకలా... నేను దిగుతాలే బాబూ. మీ అంకులకి పార్లనర్ గా నేను వుండాలి దేనికైనా...' అంటూ ఆమె, 'పేకాటకి 'పై' అన్నట్టు చూసింది!

వసంత 'ఏమక్కరలేదంటూ' సిగ్గుతో మెలికలు తిరిగింది కానీ లోపల లోపల ఆశగానే వుంది. మగడు పైకిరావాలనే వుంది.

పక్క 'వింగ్'లో కూడా పెళ్ళిపార్టీయే కాబోలు 'పైసే లేలో. జూతే దేదో' అంటూ గానాబజానా సాగుతోంది. నవ్వుల గోల ఎక్కువైంది.

రైలు గుక్కుతిప్పుకోకుండా పరుగితుడున్నదల్లా 'భాభా' మని హుషారుగా కూతవేసింది!

రైల్వే ప్రాటిక్స్ ఫోర్స్ సిపాయిలిద్దరూ అటునుంచి పోతూ 'బంగారాలుంటే జాగ్రత్తగా చూసుకోండి.

మెలకువగా వుండండి లైట్లార్చకండి' అంటూ వెళ్ళిపోయారు. వాళ్ళు కంబళ్ళు, తలగడలు అవీ పట్టుకుని నిద్రకు సిద్ధంగా వాళ్ళ బెర్తుల దగ్గరకి పోతున్నారన్నమాట!

రైలు రోదకూడా వినబడనంత గట్టిగా నవ్వేశారు శోభనాద్రి, శ్యాంబాబులు 'లైట్లార్చిద్దన్నారుగా పోలీసులు' అంటూ.

పేకముక్కలు పంచేశాడు కళ్ళజోడాయన. ఈ లోగా 'అంటి' ఎప్పుడు క్రిందికి దిగి వచ్చిందో ఆనంద్ పైకి ఎప్పుడెళ్ళాడో ఎవరికీ తెలీదు.

గూట్లో గువ్వపిట్టలాగా ... ఈ ప్రపంచంతో సంబంధం లేనట్టుగా వున్నారు పై ఇద్దరు. 'తేనే' కన్నా 'చంద్రుడి' కన్నా ఆ 'హానీ-మూన్' కపుల్ కి.. అప్పర్ బెర్తే ఏకాంతం అందిస్తోంది....

క్రింద కట్జోకర్ ఆట రంజుగా సాగుతోంది. వెలుపల ఆలస్యంగా ఉదయించిన గుడ్డి చందమామ-పల్చుపల్చుగా వెన్నెల ప్రసరిస్తూ- కదలిపోతున్న రైలు పెట్టెల కిటికీలలోనుంచి లోపలికి తొంగి చూడాలన్న విఫలప్రయత్నం చేస్తున్నాడు!

(1997 ఆంధ్ర జ్యోతి వార పత్రిక)